

Milí bratři, milé sestry, milé děti, zdravím vás do vašich domovů apoštolským pozdravem:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Introit: Žalm 25:1-7

K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, ² v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben, ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. ³ Ano, nebude zahanben, kdo skládá naději v tebe, zahanbeni budou věrolomní, vyjdou s prázdnou. ⁴ Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách. ⁵ Veď mě cestou své pravdy a vyučuj mě, vždyť jsi Bůh, má spása, každodenně skládám svou naději v tebe. ⁶ Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti. ⁷ Nepřipomínej si hříchy mého mládí, moje nevěrnosti, pamatuj na mě se svým milosrdenstvím pro svou dobrotivost, Hospodine.

Píseň (1): Ž 25

Modlitba:

Panovníku Hospodine, přicházíme k Tobě zase jako Tvůj lid. Dnes už poněkoli káté se s Tebou scházíme tím zvláštním způsobem, kdy je kostel prázdný, my jsme rozptýleni ve svých domovech a nevidíme na sebe, neslyšíme se. Ale víme o sobě, myslíme jedni na druhé a těšíme se na den, kdy se tady znovu sejdem, uvidíme se a uslyšíme. A tak je to vlastně i s Tebou – nevidíme Tě, ale víme, že jsi s námi, neslyšíme Tvůj hlas, ale Tvé slovo čteme a nasloucháme mu. Těšíme se, až Tě budeme chválit společně, v plném kostele. A jako nás, lidské společenství, spojuje víra v Tebe a ve Tvého Syna, s Tebou nás spojuje Duch svatý, Tvoje moc a láska. A tak Tě chválíme a radujeme se, že o Tobě víme, že k Tobě patříme. Prosíme, vylévej na nás svá požehnání. Posiluj v této podivné době naši trpělivost, radost a pevnou víru, že vše je ve Tvých rukou, že Ty o nás víš a znáš jednoho každého z nás. Mluv, Hospodine, Tvůj služebník slyší. Amen.

1. čtení: Marek 1:21-28

Píseň (2): 366

Hlavní (2.) čtení: Marek 3:20-30 (Společné čtení Písma – čtvrtek)

Kázání:

ÚVOD: Když boháč, tak alespoň zloděj nebo skrbílik!

Milí bratři, milé sestry,

právě jste poctivou prací vydělali větší obnos peněz, což zdaleka nebylo poprvé. Jste prostě docela bohatí. Váš soused, který vám majetek dlouhodobě závidí, to pozoruje přes plot. Nové auto, opravený dům, veliký bazén. Soused se s tím nemůže srovnat, a tak přemýšlí, jak vám ublížit. Co třeba v obci rozhlásit, že jste chudí jak kostelní myš? Zabrало by to? Samozřejmě, že by to nezabrало. Vždyť všichni vědí, že jste při penězích. To je nepopíratelný fakt. A tak soused musí mezi lidmi roznést, že sice máte dost peněz, ovšem nepřišli jste k nim čestným způsobem. Že jste je ukradli. Nebo že jste hamouni nad hamouny, kteří nikomu nikdy nic nedali – a proto se máte tak dobře. Tato lživá pohádka by už mohla zabrat. Tomu už by lidé mohli uvěřit. Taková nepravdivá informace by vás už mohla v očích druhých lidí poškodit.

I. Když už vyhání demony, tak alespoň ve jménu Satana!

A přesně to se stalo Pánu Ježíši hned na počátku jeho veřejného působení. Ježíš svou božskou moc od začátku demonstroval především na nemocných a posedlých. Z lásky lidi uzdravoval a z lásky

k lidem vyháněl z posedlých demony, zlé duchy. Vysvobozoval ty chudáky z nemocí. A lámal pouta, kterými je svázala temnota. V prvním čtení jsme slyšeli o začátku Ježíšovy mise v městě Kafarnaum. O tom, jak Ježíš v tamní synagóze vyhnal démona z posedlého člověka. (Mk 1:21-28) Od té doby Pán Ježíš v té krajině uzdravil mnoho nemocných lidí a mnoho posedlých vyvedl z duchovní tmy. (Mk 1:32-34,39) A o kus dál Marek přímo vypráví, že dobrá zpráva o mocném Ježíši se rozšířila rychle do všech koutů Izraele, tedy i na jih.

- ⁷ Ježíš se se svými učedníky uchýlil k moři. Šlo za ním množství lidí z Galileje; ale i z Judska, ⁸ Jeruzaléma, Idumeje, ze Zajordánie a z okolí Týru a Sidónu přišlo k němu veliké množství, když slyšeli, co všechno činí. ⁹ Požádal učedníky, ať pro něho připraví loď, aby se zástup na něho netlačil. ¹⁰ Mnohé totiž uzdravil, proto se ti, kdo trpěli chorobami, tlačili k němu, aby se ho dotkli. ¹¹ A nečistí duchové, jakmile ho viděli, padali před ním na zem a křičeli: "Ty jsi Syn Boží!" ¹² On však jim přísně nakazoval, aby ho neprozrazovali. (Mk 3:7-12)

A tak se zvěsti o učiteli a úspěšném lékaři Ježíši z Nazareta dostaly i k uším tehdejších náboženských vůdců Jeruzaléma. Znalci Mojžíšova Zákona nelenili. Vyzazili na sever, do míst, kde Ježíš přebýval. A tam lidem hlásali... Co přesně? Snad, že to není pravda? Snad, že ty údajné zázraky jsou všechno zbožné výmysly? Že Ježíš ve skutečnosti nikoho neuzdravil a z nikoho d'ábla nevyhnal? Ale kdeže! S tím přijdou až evropští učenci v 17. – 18. století: Že zázraky, které činil Ježíš, se ve skutečnosti nikdy nestaly. Tak hloupí ti zákoníci nebyli, aby popírali samotná fakta. To by se jim lidé, kteří to zažili na vlastní kůži, akorát tak vysmáli.

A tak znalci Zákona přišli s jinou kampaní proti Ježíšovi. *Fakta popřít nemůžeme. Ale můžeme je vysvětlit různými způsoby. Musíme šířit, že co všichni lidé vidí a slyší, není ve skutečnosti Boží dílo, ale dílo samotného Satana.*

- ²² **Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: „Je posedlý Belzebulem. Ve jménu knížete démonů vyhání demony.“**

Evangelista Marek nás upozorňuje, že v žádném případě nešlo jen o ojedinělá prohlášení a příležitostné promluvy. Zákoníci přišli s promyšlenou, nenávistnou kampaní proti Ježíšovi. Chtěli ho znemožnit. Chtěli ho zničit. Chtěli ho shodit v očích druhých lidí. A systematicky na tom pracovali. Možná tomu, co o Ježíšovi říkali, sami věřili. Možná tomu ani nevěřili. Nakonec: Záleží na tom? Důležité je, aby lidé kolem Ježíše uvěřili, že tento člověk je posedlý Satanem a v jeho jménu a síle koná ty podivuhodné činy. Satan tedy navádí Ježíše, aby vyháněl z lidí demony, kteří jsou tomu „knížeti démonů“ podřízeni. A propůjčuje mu k tomu svou sílu.

II. Satan není hlupák a Ježíš není jeho voják

Bratři a sestry, je až s podivem, jak dlouho se tato hloupá pomluva udržela mezi Ježíšovými nepřáteli! *Ježíš byl prý sám posedlý d'ablem. A proto činil takové zázraky. A apoštolové byli rovněž posedlí Satanem, a proto ve jménu Ježíše konali mocné činy.* S těmito nenávisnými protikřesťanskými pomluvami se vyrovnávají ještě první církevní otcové, například Justin Mučedník (100-165) nebo slavný Origenes (184-253).

Přitom na vyvrácení takových názorů stačí elementární logika, kterou ovládá každé malé dítě. Proto si Ježíš k sobě zavolá své přátele, aby jim celou věc vysvětlil. A možná vedle těch jeho přátel byli i ti, kteří tyto hlouposti šířili mezi lidmi. Marek vypráví:

- ²³ **Zavolal je k sobě a mluvil k nim v podobenstvích.**

Je zajímavé, že toto jsou první podobenství, která Ježíš vyslovil. Určitě by bylo hezčí slyšet z Kristových úst první podobenství, které by se týkalo Božího království a věčného života, ne Satana. Na druhou stranu: Když se do těch Ježíšových řečí pozorně začteme, zjistíme, že nakonec mluví i o Božím království.

Tak pojďme na to:

- ***"Jak může satan vyhánět satana? ²⁴ Je-li království vnitřně rozděleno, nemůže obstát. ²⁵ Je-li dům vnitřně rozdělen, nebude moci obstát. ²⁶ A povstane-li satan sám proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát a je s ním konec.***

Jinými slovy: *To si vážně myslíte, že Satan je padlý na hlavu? Že to je prostáček a hlupáček? Že je podobný všem těm přiblblým čertům z českých pohádek? Ale kdepak! To ani náhodou! Satan je mocný právě proto, že je chytrý. Nebo naopak: Satan je chytrý, a proto je i mocný.*

Apoštol Pavel jej nazývá „vládcem nadzemských mocí, duchem, který působí dosud v těch, kteří vzdorují Bohu.“ (Ef 2:1-2)

A Ježíš sám? Vysmívá se snad knížeti démonů? Dělá si z něj dobrý den? Ne! Se vši vážností ho nazývá „vládcem tohoto světa“. (J 12:31) A vzpomeňme na třetí Ježíšovo pokušení na poušti:

- ⁸ *Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu ⁹ a řekne mu: "Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět." ¹⁰ Tu mu Ježíš odpoví: "Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: 'Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.' (Mt 4:8-10)*

Ježíš přece nezpochybňuje, že Satan vládne tomuto světu. Jen mu s rozhodností odpovídá, že pod jeho vedením nikdy nechce pracovat. Že s ním nechce mít nic společného. Nikdy nebude jeho vazal, což se o hříšném člověku žel říct nedá.

Takže: To jsou znalci Zákona tak omezení? To si opravdu myslí, že temná strana je rozdělená a nyní se vysiluje občanskou válkou? Že se Satan pustil do bratrovražedného boje a nyní skrze Ježíše likviduje demony, kteří mu slouží? Těžko, Anežko! Satan není Stalin, který ve 30. letech 20. století nechal popravit stovky vysokých armádních důstojníků a kvůli tomu málem prohrál válku s Německem.

III. Ježíš Satana porazil a spoutal

Ovšem démoni opravdu opouštějí své pozice a odcházejí z lidí – na Ježíšův přímý příkaz. To je holý fakt. A tak Satan sice není v občanské válce a neválčí sám proti sobě, ale ve válce přesto je! Přišel totiž ten mocnější, sám Boží Syn. Ježíš Kristus, který v moci Ducha svatého vyhání demony z postižených lidí. Ježíš, který umenšuje vládu ďáblu. Vysvobozuje ty, kteří mu dřív otročili. A dělá z nich služebníky Boží. To všechno se už děje! A vědí o tom všichni! A Ježíš o této válce s ďáblem mluví ve svém dalším podobenství:

- ²⁷ ***Nikdo nemůže vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka dříve nespoutá. Pak teprve vyloupí jeho dům.***

Všichni už vidí, slyší a zažívají, že Ježíš vykrádá Satanův dům. Osvobozuje lidi, ten ďáblův majetek, z jeho moci. Uzdravuje je. A to se jen tak Satan nechá? Samozřejmě, že ne! On ale nemůže jinak! On sám je spoután! Kristus ho spoutal.

Kniha Zjevení o tom spoutání Satana vypráví. Mluví o době, která začala prvním příchodem Pána Ježíše do našeho světa a která skončí v okamžiku druhého a slavného Kristova příchodu. Tu dobu Jan označuje symbolickým termínem „tisíc let“. To je náš věk. My žijeme ve věku, kdy je Satan spoután. A zároveň se blížíme k okamžiku, kdy před druhým příchodem Krista bude Satan na chvíli propuštěn, aby dělal ještě větší paseku.

- *Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. ² Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho ďábla a satana, ³ na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil, aby již nemohl klamat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas propuštěn. (Zj 20:1-3)*

Ježíš Kristus, především svou smrtí na kříži a svým vzkříšením, obral ďábla téměř o celou moc. Říkáte si, že to přece není možné? Že jeho zlou a podvratnou činnost vidíme na vlastní oči každý den? Že se lidé hádají, nenávidí, zatracují, okrádají, vraždí, pomlouvají, neposlouchají Boha a vysmívají se mu, místo aby mu sloužili? Ano, Satan je pořád vytížený. Stále má moc práce.

My však věříme, že Pán Ježíš ho spoutal. Že ho drží v patřičných mezích. A že mu nedovolí dělat to nejhorší, co by jistě rád. Například mu jistě brání zničit církve Kristovu.

A po nás Pán Ježíš žádá, abychom se od Satana drželi dál, abychom si ho drželi od těla. Strkali bychom ruku do klece, ve které je lev? Hladili bychom si vrčícího psa uvázaného u boudy? Ani by nás to nenapadlo! A vidíte! Satan je spoutaný *řvoucí lev*. A je třeba mít od něj odstup. Jinak by nás mohl šeredně poranit, či dokonce zabít. Proto nás apoštol Petr varuje:

- *Bud'te strážliví! Bud'te bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako 'lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.*⁹ *Vzepřete se mu, zakotveni ve víře.* (1Pt 5:8-9)

Pán Ježíš tedy říká, že je vítěz nad Satanem. Že ho spoutal. Nyní ho kontroluje a zároveň okrádá o jeho majetek. A jednou, při svém slavném druhém příchodu, Satana zničí úplně.

IV. Ježíš odpustí všechno – kromě rouhání proti Duchu svatému

Milí bratři, milé sestry, už tedy víme, proč ta zlomyslná kampaň Pána Ježíše tolik pobouřila. Byla to čistá, nebo spíš špinavá lež, kterou o něm zákoníci šířili. A tak na tuto lživou pomluvu odpověděl velmi ostrým výrokem:

- ***28 Amen, pravím vám, že všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání.***²⁹ ***Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem.***³⁰ ***Toto pravil, protože řekli: "Má nečistého ducha."***

Vím, že z těchto Ježíšových slov o *neodpustitelném hříchu* jsou mnozí křesťané nesví. Asi podobně jako z výroků apoštola Pavla o večeri Páně, ke které nemáme přistupovat „nehodně“. (1K 11:27). Projdeme tedy ten Ježíšův výrok opatrně, po malých krůčcích.

Spasitel začíná slovy: *Amen, pravím vám...* Tím chce dodat svým výrokům váhu a důležitost. Tedy: *To, co vám teď řeknu, si zapište za uši. Ted' mě dobře poslouchejte, nebudu to opakovat...* A co si máme zapsat za uši? Za prvé, že Kristus je milosrdný.

- ***všecko bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání.***

Cokoli zlého jsi tedy, člověče, provedl, čehokoli ses dopustil, to ti bude odpuštěno. Modlářství stejně jako vražda, smilstvo stejně jako krádeže a pomluvy, strach stejně jako pýcha a nadutost. Bůh ti odpustí, když mu všechny své hříchy a viny vyznáš. On ti odpustí, když jej poprosíš o odpuštění a když uvěříš, že jeho milovaný Syn, Pán Ježíš Kristus za tebe, kvůli tvým hříchům, zemřel na kříži. A navrch ti skrze svého Ducha vlije do srdce touhu žít jinak, nově, ve shodě s Kristovým životem a jeho učením. V rámci našeho sborového čtení jsme před několika dny četli krásná slova z listu Římanům:

- *Není totiž rozdíl:*²³ *všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy;*²⁴ *jsou ospravedlnováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši.*²⁵ *Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří.* (Ř 3:22-25)

Možná by ale někdo z vás namítl: *No, to je sice pěkné, že Bůh nám v Kristu odpouští... Ale zde Pán Ježíš mluví o hříchu, který Bůh nikdy neodpustí: O rouhání proti Duchu svatému.*

- ***Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem.***

Máš strach, křesťane, že ses v životě dopustil neodpustitelného hříchu? Že ses rouhal proti Duchu svatému? Máš obavy, že jsi někdy znevažoval působení a práci Božího Ducha, podobně jako to dělali tehdejší zákoníci? Pokud máš strach a tíží tě svědomí, určitě ses neodpustitelného hříchu nikdy nedopustil. Protože proti Duchu svatému se provinil neodpustitelným hříchem jen ten, který má neobrácené srdce. Ten, který vzdoruje působení Ducha svatého, nenechá se usvědčit z hříchu, nečiní pokání, nevěří v Ježíše Krista, nepřijímá s vděčností jeho oběť na kříži, nevyznává, že Kristus je živ a sám s ním tedy ani nežije. Navíc se ještě vysmívá dílu Ducha svatého, překrucuje výsledky odvěké Boží práce s lidmi, prohlašuje to za zlé, nebezpečné a odporné. A v tomto svém pohledu setrvává až do smrti. Takový člověk nemůže dojít odpuštění na věky. Je vinen věčným hříchem, protože se nikdy nenechal přesvědčit Duchem svatým o tom, že Ježíš Kristus je jeho Zachránce.

Vlastně to není tak těžké pochopit: Zákoníci tvrdili o Ježíši, že má nečistého ducha. Chtěli znemožnit práci samotného Krista. Chtěli Ježíše zdiskreditovat, jak se říká. Oni v něj nevěří, přímo

ho nesnáší. A ten, kdo nevěří v Ježíše Krista, ten, kdo ho nemiluje, nemůže být Kristem vysvobozen ze svého hříchu.

A musíme zdůraznit, že Ježíš v tuto chvíli nemluví jako chladný teolog, ale jako vášnivý kazatel. On varuje lidi před tím, aby setrvali v nevěře. On vlastně tímto zvláštním způsobem k sobě zve své odpůrce, aby činili pokání a přijali ho za Spasitele a Pána. *Raději s tím hned skončete, vždyť nevíte dne ani hodiny. Vždyť nevíte, jak dlouho ještě budete mít šanci tento svůj názor změnit.*

Ježíšova slova o rouhání proti Duchu svatému, o neodpustitelném hříchu, jsou tedy namířená ven z církve, nikoli dovnitř církve. Mají naléhavě zasáhnout doposud nevěřící lidi kolem nás.

Proto třeba diakon Štěpán na závěr svého kázání, chvíli před svou mučednickou smrtí, pronese k tehdejšímu židovským vůdcům:

- ⁵¹ *Jste tvrdošíjní a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové. (Sk 7:51)*

Jinými slovy: *Nenechali jste se Duchem svatým přesvědčit, že Kristus je vaše jediná šance na spásu.*

V. Opatrnost!

A to my, křesťané, přece neděláme! My přece Krista milujeme jako laskavého bratra, věrného přítele, jedinečného Zachránce a moudrého Pána. My Duchu svatému nevzdorujeme. Naopak! Jeho svědectví o Ježíši Kristu se natrvalo usadilo v našem nitru.

A přesto i my si z těch dnešních Ježíšových slov můžeme leccos vzít. Například to, že napříště budeme opatrnější ve svých soudech. Že nebudeme příliš rychle posuzovat dílo Ducha svatého. Že nebudeme příliš zbrkle hodnotit různé události v církvi, nebo také různé postoje a názory našich bratrů a sester.

Skupina křesťanů se modlí v jazycích. A hned se najdou jiní křesťané, kteří je obviňují z nesmyslného blábolení a skupinového blouznění. *To přece není práce Ducha svatého, ne? Jak to je doopravdy? Nakonec: Jen Bůh to ví!*

Jiná skupina křesťanů chválí Boha starými písněmi. A hned je za to shazují druzí křesťané, kteří Boha chválí jen moderními písněmi. *Je to jen náboženská plíseň, mrtvolný zpěv – a žádný život z Ducha svatého. Opravdu? Můžeme si tím být tak jistí?*

Při psaní tohoto kázání jsem si vzpomněl na skvělého anglického kazatele George Whitefielda (1714-1770). Jemu tehdejší anglikánská církev přísně zakázala kázat v kostelích. A tak léta letoucí zvěstoval evangelium venku, na širé pláni, kdekoli ho lidé byli ochotni poslouchat. A že jich byly celé zástupy! Pro jedny to byl buřič, rebel, vyvrhel. Pro druhé to byl požehnaný člověk, skrze jehož kázání mnozí uvěřili v Pána Ježíše. I 250 let po jeho smrti je George Whitefield můj hrdina. Ale být jeho současník, třeba anglikánský farář? Nevím, nevím, jak bych ho hodnotil. Nevím, zda bych v té době dokázal rozpoznat, že byl vedený Duchem svatým.

Buďme tedy opatrní, bratři a sestry, v hodnocení díla Ducha svatého. Buďme připraveni své názory měnit. Prosme Ducha svatého o moudrost a vedení. A když Bůh usvědčí, že jsme jeho dílo hned nepochopili a nepřijali, že jsme se nad jeho jednáním ušklibali a ošívali, vyznejme to pokorně našemu Pánu jako hřích. Jistě nám takovou dočasnou zaslepenost rád pro Ježíše Krista odpustí.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, plně uznáváme a přijímáme tebe jako milujícího Zachránce. Ale prosíme tě, abys nám odpustil, kdykoli jsme nepoznali dílo tvého Ducha. Kdykoli jsme my, stále zaslepení hříchem, příliš rychle rozsuzovali duchovní události kolem nás – a tím jsme tebe znevážili a druhým lidem jsme ublížili. Prosíme tě, abychom stále rostli v Duchu svatém. A přimlouváme se také za lidi kolem nás, abys otevřel jejich nitro, vstoupil do jejich života, aby přestali konečně vzdorovat Duchu svatému. Amen.*

Píseň (3): 632

Ohlášky:

Bratři a sestry, ve čtvrtek se on-line „sešlo“ staršovstvo. Rozhodli jsme, že bohoslužby v našem kostele začnou ve chvíli, kdy bude možné konat bohoslužby do 30 lidí. V tuto chvíli (pokud se nic nezmění) se jedná o neděli 17. května.

Plánujeme na tu neděli 3 shromáždění (v 8.30 h, v 10.00 h a v 18.30 h), na která se budete dopředu zapisovat do formuláře, anebo volat br. kurátorovi, který vás zapíše. Všechno vám včas podrobně sdělíme.

Večeři Páně bychom rádi slavili na *svatodušní svátky*, tedy v neděli 31. května.

Jsme si však vědomi, že vládní nařízení se mohou měnit, proto bedlivě sledujeme dění v politice a budeme se snažit na ně rychle reagovat.

Na začátku měsíce května by měla vypuknout další fáze rekonstrukce lavic.

Dnešní sbírka je na potřeby našeho sboru.

Můžete také přispívat na Jeronýmovu jednotu – a to posláním příslušného obnosu na náš sborový účet: **1444717349/0800**. Variabilní symbol je **31520**. Příslušné informace k této sbírce naleznete na našich webových stránkách.

Nadále vkládáme krátká duchovní zamyšlení na náš sborový **youtube kanál: ČCE Javorník nad Veličkou**. Odkaz naleznete např. na našich **sborových webových stránkách**.

(<https://cce-javornik.estranky.cz/>)

Sledujte je, a pokud se vám některá líbí, sdílejte je s dalšími lidmi.

Na našich webových stránkách také naleznete odkaz na videa nedělní školy pro děti, která natáčí s. Světlana Greplová.

Br. farář může i v této době vykonávat individuální návštěvy a pastorační péči, případně i vysluhovat v rodinách večeři Páně. Pokud máte zájem o jeho návštěvu či třeba jen o telefonický rozhovor, neváhejte br. faráře Petra Kulíka kontaktovat.

(mobil: 604 708 768; e-mail: petr.kulik@gmail.com)

Přímluvné modlitby a Modlitba Páně:

K přímluvným modlitbám se můžete připojit slovy: *Pane, smiluj se.*

Pane Ježíši Kriste,

prosíme tě za všechny lidi nemocné na duchu či na těle. Pomáhej jim a tiš jejich trápení.

Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kterým zde na zemi už nezbývá mnoho času. Dej, ať odcházejí v míru a pokoji s druhými lidmi a především s tebou samým. A utěšuj pozůstalé.

Pane, smiluj se.

Prosíme za děti, které přicházejí na svět. Dej, ať zakoušejí péči svých rodičů. A vstup do jejich života co nejdříve.

Pane, smiluj se.

Prosíme za celou tvou církev. Ať v ní nevítězí strach o pozemský život a vezdejší živobytí. Naopak: Ať v ní vítězí tvá láska, která strach zahání.

Pane, smiluj se.

Prosíme tě, aby se tvé evangelium šířilo do celého světa skrze slova i činy tvého lidu.

Pane, smiluj se.

Prosíme tě za oblasti zasažené válkami, přírodními katastrofami. Prosíme tě za lidi, kteří nemají co jíst a pít, nemají co na sebe ani střechu nad hlavou. Buď s nimi, buď jejich útočištěm.

Pane, smiluj se.

Prosíme za všechny, kteří v souvislosti s virovou nákazou přišli v těchto dnech o zaměstnání či o živnost a mají strach z toho, jak do budoucna uživí rodinu.

Pane, smiluj se.

Prosíme tě za vlády jednotlivých zemí, aby moudře rozhodovaly o životech druhých lidí.

Pane, smiluj se.

A prosíme tě, Spasiteli světa, za každého člověka, zdravého či nemocného, bohatého či chudého, vzdělaného či nevzdělaného, silného či slabého, úspěšného či neúspěšného, nezávislého či závislého, aby tě směl poznat jako my, tedy jako milujícího Pána a dobrotivého Zachránce.

Pane, smiluj se.

A společně voláme k tvému Otci modlitbou, kterou jsi nás ty sám naučil: **Otče náš...**

Kancionál: 429

Poslání: Izajáš 5:20-21

²⁰ Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobru zlo, kdo vydávají tmou za světlo a světlo za tmou, kdo vydávají hořké za sladké a sladké za hořké! ²¹ Běda těm, kdo jsou moudří ve vlastních očích a rozumní sami před sebou.

Požehnání: podle Žalmu 25:17-21

At' vás, kterým přibývá soužení, Hospodin vyvede z úzkostí. At' Bůh pohlédne na vaše pokoření i trápení a sejme z vás všechny hříchy. At' Hospodin chrání váš život a vysvobodí vás, kteří se k němu utíkáte. At' vás Bůh vykoupí ze všeho soužení. Amen.

Píseň (5): 487